

TURBULENTNÍ SEZONA ROZHOVOR S MILOSLAVEM PŘÍHODOU

Text Pavla Růžičková | Foto Tomáš Holcbecher, Marcel Runštuk

Letošní závodní sezona byla zvláštní, ovšem ta vaše byla opravdu výjimečná jízda plná zvrátů, pojďme ji prosím pro čtenáře Jezdeckví zrekapitulovat.

Začátkem roku to muselo být především o radosti ze splnění kvalifikace na olympijské hry. Navíc nečekaně postoupil i český skokový tým, mohl jste se tedy těšit, že v Tokiu

nebudete sám. Počítám, že přípravě na olympiádu jste podřídil celý plán pro rok 2020?

Ano, je to přesně tak, jak říkáte. Splnění kvalifikačních limitů a nasbírání dostatečného množství olympijských bodů se zpočátku zdálo jako nereálná meta. Ovšem velmi podařená sezona 2019 a její celý průběh nás neskutečně motivoval a závod za závodem se nám dařilo přibližovat k našemu vysněnému cíli. V prosinci 2019 jsme již naplno věděli, že o start na OH nás může připravit pouze zdravotní indispozice anebo nečekané komplikace. Od ledna 2020 jsme absolvovali první schůzky

ohledně startu na OH a začali si plánovat nejen sezona, ale i samotný odjezd a doprovodný tým lidí, kteří by mě a Ferreoluse na celé cestě za pěti kruhy doprovázeli. Takže euforii z postupu vystřídal obrovský shon a spousta plánování, aby hlavně kůň měl absolutní komfort a možnost se na tuto prestižní událost co nejlépe připravit.

Jaké výjezdy jste stihli zrealizovat?

Jelikož už jsme měli všechny kvalifikace splněné, naplánovali jsme si závody až na venkovní sezona, kde jsme chtěli začátkem dubna skočit třeba dvoje parkurové závody a poté se přesunout na

military dráhy po německých závodisti-
tích. Ve hře byla ještě březnová stáž
v Anglii, která už ale koncem února z dů-
vodů pandemie nepřípadala v úvahu.

**V březnu zachvátila svět první vlna
korony, která postupně změnila celý
náš život, ten sportovní nevyjímaje.
Kde vás zastihl lockdown?**

Domnívám se, že jsme se zrovna připa-
rovali na jezdecký festival do Královic,
kde jsem měl s Ferreolusem napláno-
vaný první tréninkový start jak v par-
kurech, tak v drezuře. Nicméně podle
vládních opatření se zrušily veškeré
akce, takže jsme již pouze trnuli a čeka-
li, co se bude dít. Pouze jsme sledovali
dění ve světě a snažili se držet v kondici.

**Co znamenala korona pauza pro
vás, jak jste pracoval s koňmi,
když jsme si ještě všichni mysleli,
že olympijské hry proběhnou?**

Bylo to opravdu velmi nepříjemné.
Jsem člověk, který se snaží mít všech-
no naplánované, aby mohl dělat svoji
práci naplno a dávalo to smysl. Ale bo-
hužel v této nejisté době nebylo možné
nic plánovat. Takže jsme pouze pracova-
vali v domácích podmínkách a doufali,
že se vše co nejdříve vrátí do normálu.
Měli jsme před sebou největší cíl ka-
riéry a chtěl jsem udělat maximum
proto, abychom byli co nejlépe připa-
raveni. Ale ve vzduchu se nesly spousty
nejistoty a nikdo nevěděl, co se bude
dít, a ta beznaděj se samozřejmě vkrá-
dala do našich hlav.

**Následovala již očekávaná, přesto
smutná až zdrcující zpráva o přesu-
nutí olympijských her na rok 2021.
Jak se nominovaní sportovci tako-
vou věc dozvědí, informuje vás ČOV,
nebo jste se to jako každý jiný do-
zvěděl z médií?**

Samozřejmě jsme byli neustále v kon-
taktu s ČJF a našimi koordinátory. Nic-
méně až do poloviny května jsme pokračo-

Kromě Ferreoluse se jezdec věnuje i přípravě dalších mladých nadějných koní.

čovali v přípravách na letošní termín.
První informaci o tom, že OH nepro-
běhnou v daném termínu, jsem se do-
zvěděl na internetu, a poté už jsme jen
čekali na zprávy od Českého olympij-
ského výboru, co se vůbec bude dít.
Jestli se hry budou konat či nikoli –
a popřípadě jaký bude náhradní termín,
eventuálně nové podmínky pro start.

**Desetiletý Ferreolus je na vrcholu
svých sil, všichni vaši fanoušci ne-
pochybovali, že formu udrží i do
roku 2021, pak přišla jako blesk
z čistého nebe zpráva o ukončení
spolupráce s Romanem Vobořilem.
Mělo vaše rozhodnutí souvislost se
zrušením letošních OH?**

Bohužel v této nejisté a složité době se
 nálada v týmu kolem mě a Ferreoluse
dost měnila a byl cítit tlak, nervozita
a napětí. Když jsme se pak dozvěděli
o přesunu celé akce o rok, domluvili
jsme se, že pro nás bude nejdůležitější,
aby samozřejmě kůň sportoval, ale ne-
půjdu na hranu rizika, ať se nestane
nějaká osudová chyba, která by nám

S osudovým koněm Ferreolusem

pak mohla v účasti na OH zabránit. Zde jsme se ovšem neshodli na té míře rizika a vůbec na managementu Ferreoluse. Bohužel nedokážu dělat věci, o kterých nejsem přesvědčený, a proto nemělo cenu něco tlačit přes závit. A tudíž došlo k ukončení spolupráce mezi mnou a panem Vobořilem.

Když se podíváme zpětně do médií, musel jste být pod neuvěřitelným tlakem. Rázem jste byl tématem i nekoňských periodik, která váš olympijský sen celkem rychle pohřbila. Ferreoluse jste ale stále denně vídal a jezdil, co vás drželo nad vodou?

Bylo to celé jako na horské dráze, jeden měsíc sníte svůj sen a druhý měsíc řešíte existenční problémy. Ferreoluse spoluvlastním od jeho čtyř let a není to pro mě pouze kůň, kterého mám v péči. On je jako nejlepší kamarád, tudíž vám není jedno, jaký bude jeho osud. Nicméně byl jsem pouze 50% vlastník a musel jsem vyřešit nastalou situaci, aby byli všichni spokojeni a já mohl s klidným svědomím odejít a dál se naplno věnovat svému životu v koňském světě, protože to je jediná životní cesta, která mě baví a naplňuje.

Na internetu se dokonce objevila i nabídka sbírky na odkoupení podílu vašeho koně, kterou jste diplomaticky odmítl. Co vás k tomu vedlo?

Ode dne, kdy jsem veřejně ohlásil, že končím spolupráci ve stájích pana Vobořila, mi neustále zvonil telefon a chodilo neuvěřitelné množství zpráv s nápady a nabídkami různé pomoci. Samozřejmě jsem i nadále chtěl mít Ferreoluse ve stáji a pokusit se dotáhnout to, co jsme začali. Ovšem ne za každou cenu. Nechtěl jsem nikoho přemlouvat a slibovat věci, které bych nebyl schopen splnit. Přeci jen je to pouze sport a nešlo o život. Doufal jsem, že se někdo v našem příběhu zhlédne

Do nového působiště ve Všetcích se vedle Ferdý přestěhoval celý můj život včetně přítelkyně.

a bude chtít být toho všeho součástí, ale ze své svobodné vůle. Myslím si, že veřejné sbírky jsou na podporu lidí, kteří jsou v bezvýhodné životní situaci, a to já určitě nebyl, tudíž jsem všem svým fanouškům a známým poděkoval za podporu, ale snažil se to vymyslet jinou cestou. Přeci jen OH jsou každé čtyři roky a nikde není napsáno, že Tokio je moje poslední šance

Následoval další zvrat – od konce srpna je majitelem polovičního podílu vašeho koně Vladimír Malák. Do stájí ve Všetcích jste se ale nestěhovali jen vy dva, nebo ne? A jak to Ferreolus snášel?

Vladimír Malák je můj dlouholetý přítel a on byl vlastně první člověk, který mi volal a zajímal se. Poté jsme začali postupně plánovat, zda by byla možnost nejen Ferreoluse, ale také můj celý život přestěhovat do jeho areálu ve Všetcích. Po několika schůzkách jsme vše projednali a našli společné řešení. Vláda se s panem Vobořilem domluvil na odkoupení vlastnického podílu, a jelikož jeho jezdecký areál disponuje větší kapacitou ustájení, mohl jsem si do Všetčí přestěhovat nejen Ferreoluse,

ale vlastně všechny své koňské svěřence od ostatních majitelů, kterým bych chtěl poděkovat za přízeň a důvěru. Tudíž mám nyní ve Všetcích jedenáct koní na práci, svoji přítelkyni jako člena týmu, naše tři pejsky jako hlídače, dvě svěřenkyně na trénink a několik nových kolegů v čele s Vládou Malákem, jeho rodinou a týmem spolupracovníků okolo Sergeje Motygina.

Následovaly výjezdy na 4* do Polska a Švýcarska. Jak se vám společně dařilo?

Naštěstí se nám podařilo vše vyřešit v relativně krátké době, nicméně to bylo nesmírně náročné jak po psychické, tak i fyzické stránce – uprostřed komplikované sezony plné změn měnit působiště a zařizovat nejen plynulý chod tréninku, ale také stovky dalších úkolů přes bydlení, stěhování, dopravy až po závody. Proto musím přiznat, že především se svými výkony nemůžu být spokojený. Dělal jsem spousty zbytečných chyb, které se podepsaly na našich výkonech. Nyní jsme se už zcela zabydleli, věřím, že už se můžeme plně koncentrovat na sport a moje forma půjde vzhůru.

A další kotrmelec, z plánované účasti na mezinárodních závodech vás vyřadilo zranění, co se stalo?

Bohužel i takové události k našemu sportu patří. V přípravě na jedny z posledních mezinárodních závodů jsem trénoval krosové překážky s jedním mladším koněm. Ten bohužel zaváhal při odrazu na úzký profil a upadl. Mně se nepodařilo odkulit dostatečně daleko a nešťastně mi přilehl pravou nohu. Došlo k vykloubení tří prstů a jeden mám zlomený, tudíž jsem dostal na tři týdny dlahu a musel předčasně ukončit sezonu.

Přišel další lockdown, situace se mění každým dnem, přesto bych

se ráda zeptala, zda máte ještě nějaké další plány na letošní rok?

Původně jsem si ještě plánoval jedny mezinárodní military v Nizozemsku namísto těch, které jsem musel vynechat v Polsku. Bohužel situace ohledně koronaviru se opět zdramatizovala, tak jsme se domluvili, ač Ferreolus vypadá skvěle a cítím jsem z něho obrovskou chuť závodit, pro ukončení letošní, z mého pohledu asi určitě nejméně provedené sezony.

Nezbývá než vám držet palce a gratulovat k tomu, jak jste se letos dokázal vypořádat se všemi nástrahami, které vám osud postavil do cesty. Co pomáhá udržovat ve formě Ferreoluse?

Já moc děkuji za přání, avšak nic z toho by nemělo tento dobrý konec, kdybych kolem sebe neměl ten správný tým lidí, kteří i **těžkých** chvílích stáli za mnou a snažili se ze všech sil pomoci, abychom tento opravdu komplikovaný rok zdárně vyřešili. Mé díky patří nejen lidem v mém okolí, ale také majitelům koní, kteří mi nadále důvěřují, a třeba i firmě ADW, která stojí už třetím rokem za distribucí krmení pro mé čtyřnohé partnery. Bez kvalitního krmení by moji koně nemohli podávat dlouhodobě dobré výsledky, a zejména Ferreolus by nevypadal, a hlavně se necítil tak skvěle. I proto jsem nesmírně rád, že spolupráce s firmou ADW pokračuje a že naše společné motto „Müsli na mě“ i nadále drží! ☺

INZERCE

ADW

Krmení pro budoucnost Vaší stáje

M. PŘÍHODA

„MÜSLI NA MĚ“

www.adw.cz